

nik g. Franc Pernat. Upati je, da bode ta novi šolski svet v korist dece deloval, da ne bode treba našim otrokom v mesto in na Breg v šolo hoditi in se bodejo lahko tudi tukaj nemščine priučili. Ako naši tukajšnji učitelji ne znajo nemško, pa naj grejo nazaj v Maribor se še 4 leta učiti. Tudi pater Peter se bode moral ukloniti volji davkoplačevalcev! Novi šolski svet bode moral tudi malo bolj na šolski svet gledati. Znano nam je, da je hodil sedanji šolevodja Hauptmann svoj čas v deželno šolo v Mariboru učiti se sadjereje. Pa menda si je malo naučil, ker je vrt tako zanemarjen in ni v njem drugzega videti, nego salata za njegovo kuhinjo. Zakaj se pa v drugih krajih otroci mnogo več učijo? . . . V pogovorih slišal sem tudi, kakšno ljubezen ima pater Peter do sosedne občine Vareje. V Vareji so pri zadnjih občinskih volitvah zopet naprednjaki zmagali, kar pa političnemu Peterčku ni prav. Tudi tam je iztuhtal rekurz in ga pustil od svojih petoliznikov podpisati. A dobil je od c. k. namestnije žalostni odgovor: Tudi ta rekurz je odklonjen. Kmetje so splošno razburjeni čez večne hujskarije kaplana Petra. Sramotno je, da kaplan predstojnika g. Zemljaka tako hudo sovraži. Pater Peter bi pač imel rad za predstojnika kakšnega nemirnega hujskača, pa ne bo šlo! Pater Peter bi menda rad imel tacega moža za predstojnika, katerega žena po celih 14 dni ni doma, kateri je Boga klet itd. A ljudje so z g. Zemljakom jako zadovoljni. Pater Peter bi moral kot duhovnik sosede v mir spravljati, pa jih še hujska. To je storil pri kmetu Alojzu Brodnjaku, katerega je hujskal, da ne sme soseda Zemljaka voliti. G. kaplan, zdrážbo delati, sovraštvo sejati, to pač ni poklic pravega duhovnika. A občina Vareja bode i zanaprej napredna, pa če se Peter na glavo postavi! . . . Popotnik povedal bodem še marsikaj zanimivega iz našega kraja. Z Bogom!

Popotnik in naprednjak

Selnica, dne 3. junija 1912. Naš „kobauc“ je s svojim zadnjim dopisom zadjel naravnost v sršeno gnezdo. Gospod Franjo Sagaj po domače „haužir“, bljuje v zadnjem „Narodnem listu“ ogenj in žveplo na selniške „nemškutarje“, ker so si upali mu stopiti nekoliko na prste. Mislil je, da bode nas s svojo umazano čečkarijo uničil, pa povemo mu, da je Selnica stala, kakor sam piše, že stoletja in tudi seveda prej nego je burja njega zanesla v naš lepi kraj, in bo stala še zmiraj, ko od njegovega suhega

trupla ne bo duha ne sluha več. Nadalje piše, da je vesel svojih uspehov pri zadnji volitvi, ker njegova stranka ni imela ničesar zgubiti, ampak le pridobiti. Ali pa ne veste, da so v občinskem zastopni sedeli tudi že prej slovenski možje, libesalci in klerikalci, ter da je n. pr. ravno Vaš prednik zastopal prva mesta v občini ter vselej bil voljen od vseh strank, ker je deloval za napredek in občno blagostanje? Živelimo složno med seboj in nismo vedeli, da je eden ali drugi drugačnega narodnega mišljenja. Vi pa bi radi tudi zasedali ista častna mesta, pa mislite, ako sejete nemir in prepir v razne stranke, da ste tedaj itak delovali v občini blagor. Mi Vam pa svetujemo, kakor že enkrat, ako Vam v naši sredini ne ugaja, in ako niste vajeni s svojim bližnjim v miru živeti, poberite Vaše grešne kosti in pojdite od koder Vas je prinesla burja. Da je sedaj, odkar ste Vi tukaj, vse drugo „moralno propadlo“, samo Vaša stranka ne, to Vi lahko poveste otrokom, ki hodijo iz šole mimo Vas. Da ljudstvo spoštuje svoj materni jezik slovenski, to vemo mi sami, in tudi vemo, da spoštuje isti jezik, ki so ga učili pradedje, ne pa sedanji privrandanci, kateri mislijo, da ako so kupili škatljo Ciril-Methodovih užigalic, so že rešili slovenski narod. Nadalje Vam povemo, da nas ni sram in da nikdar nismo ploskali Vašim govorom in tudi ne bodemo. Kar se tiče naše poštenosti, za katero Vi daste cekin, Vam povemo, da ste mero o poštenju gotovo vzeli po svoji suknji. Za cekin pa, katerega Vi daste za isto, Vam svetujemo sledeče: naložite ga brzo v hranilnico in sicer takšni, katerega bo najvišje obrestovala, kajti potrebni ste ga kakor berač krajcarja.

Selniški „nemškutarji.“

Iz Ormoža. Zopet en slučaj, kako se naša prvaška duhovščina briga za reči, katere spadajo pod njen delokrog. Dokler še ni bilo pri nas tiste nesrečne prvaške politike, so zmiraj duhovniki spremili romarje, kateri gredo pred Binkošti v Bistrico, do mosta ter se jim je tudi zvonilo. A letos je bilo čisto drugače. Ker jim nihče ni dobro plačal, pa niso hoteli iti. Cela fara se je zgražala nad tem. Zmiraj pravijo „vera je v nevarnosti“, a za vero pa brez dobrega plačila nič ne stori. Govori se tudi, da si je kaplan pri politiki bolezni nakopal. Draga duhovščina, le tak naprej in mi bomo imeli lahko delo, kajti ljudje bodo in pri zadnjem dogodku že so izprevideli, da vam ni za vero, temveč za politiko in denar!

Faran.

Konjice, dne 31. maja 1912. — Neki zagriženi klerikalec je naprednjaka v Konjicah na ulici nahrulil, češ zakaj „Štajerca“ bere in ga

še drugim brati daje. Temu klerikalci Kristusov pregovor najprimernejši odgovor reč: „Ti vidiš pezdri v očesu tvojega brata a bruna v tvojem očesu pa ne vidiš. Ne izderi preje bruno iz tvojega očesa, pota pezdri iz očesa tvojega bližnjega.“ — Ako človeštvo poboljšati, moraš sam pri sebi imati 100 oči na tuje pregreške, na tvoje oči pa enega nimaš. Spoznavaj se s tujimi pametni, pogumni, resnico in pravico ljube panjski volilci, kateri z svojimi lastnimi gani mislijo, so tega klerikalca pri svoji občinski volitvi iz občine izbacili. Bog rikalec pamet! Vsa čast tem vrlim naprednjakom v Tepanjah. Bog Vas živi še mnogim prav zdravih in veselih, in zanesite se na pravico. Bog je večni in prvi naprednjak, klerikalci je bil, je in ostane nazadnjak, raz časopisi vred.

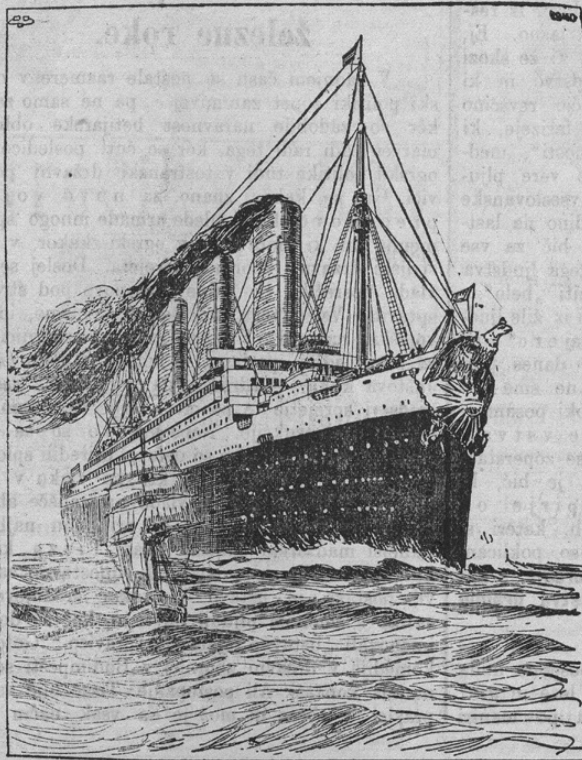
Hrastnik. Ko sem zopet potoval pravoškem čez Bernico, sem videl neko novo. Včasih se je tam reklo „pri Keržanu“ na novi krčmar se že piše „Ivan“ in ne Keržan ampak Kiržan. Ljubi fant, ostani nvažan in Janez, saj vemo, da nisi od stare doma . . . Potem pridem do Dola, kjer mi novo veliko cerkev in farož. Vprašal me kako je mašnikov; odgovor je bil, da du sem si: No, Dolanci morajo imeti velikojaja, da tako kosarno za dva fanta zgradijo tem pridem naprej in berem na neki Kēpis: „pametni mlin.“ Vraga, to ne more pogledam natanko in berem „umetni mlin“ tem pridem do neke krčme na trati na drevih okoli, se reče „pri Gorencu.“ Šez pridem do lepega posestva okoli, cestni smreke nasajene, lepo za pogledati; vprašavo je to, in slišim, da od trgovca g. Wouka. Slišal sem že mnogo o tem zrakako trpi za sadjerejo in drugo. Naprej do mosta (pons Antoni); za to most je pravilno g. vitez Gossleth. Ta gospod, ki 4 leti oči zatisnil, je za nas mnogo storil. Od mesta naprej pelja cesta čez in pridemo do kapele; tam je kamen s nom rajnega viteza Gossletha. Neke potroka je ta kamen poškodovala. To je stvek, ki pač ne ve, koliko je dal pokojni cestu. Bog povrni, kaj je Gossleth za ril! Kar je cesta zgrajena, se ni noben pravila več naredilo. A treba bode to popraviti, šoter urediti, kanale in jarka itd. Gospodje, ki imajo o tej zadevi od naj se mojih besed spominjajo. Škoda ako se cesta popolnoma zanemari.

Sv. Trojica v Slov. gor. „Slov. Gos

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor solnce.

„Imperator“ der größte Dampfer der Welt.

Največja barka

V kratkem spustijo v morje največjo na svetu, nemško barko „Imperator“ Hamburg-Amerika. Je še večja, nego „Titanic“, ki se je potopila. Dolga je 268 metrov in vsebuje 28.000 ton. Današnja slika likanske oblike tega na morju.“ V spomin bode „Imperator“ soljno morje prepelje „Imperatorju“ bode 1100 mornarjev in 2000 potnikov. Parnik je neje urejen in tistavarstvenih uredb vzoren. Tako imajo zdaj največji parnik

Zahtevaj povsod „Štajerca“